

ПИРИНЪ

(Гледанъ отъ Кадинъ връхъ)

Иринъ-Пиринъ! Поклонъ, грамада чудна
 Отъ прѣспи, хаосъ, облаци, гранитъ!
 Въ небето синьо, кат' легенда будна
 Стърчишъ, величественъ и страховитъ.

Поклонъ, Пиринъ! Какъ царствено се перишъ!
 Кой богъ възъ твойто чело има тронъ?
 Съ кой другъ гигантъ тѣй гордо ти се
 мѣришъ?
 Какво мечтаешъ въ тайний небосклонъ?

Не отговаряшъ... Като свинксъ чудесни,
 Нѣмѣешъ глухъ... Да те не знай челякъ,
 Не би вѣрвалъ, че въ тебъ гъмжи роякъ
 Орли, хайдути, самодиви, пѣсни...

РЕЗОНИТЪ НА ИСТОРИЯТА И НА ПРАВОТО

Разговоръ въ солунското пристанище.

За Македония бѣ дума,
 За тая българска страна.
 Учений елинъ не на глума
 Съ менъ почна истинска война.
 — Какъ може туй? — викна, застана —
 Земята славна, що роди
 Велики елински дѣди:
 Нашъ Александра, Демостена?
 — Приятелю, казахъ му тамъ,
 Велика славата е ваша